

Záradék: Az irat papír alapú iratról készített elektronikus másolat.

A Kúria előtt
a valasztasifelulvizsgalat@kuria.birosag.hu
email-címen előterjesztve az
Alkotmánybíróság részére,
illetve közvetlenül is elküldve
a tajekoztatas@mkab.hu e-mailcímre

KÚRIA 7.	
Kvk. III. 39 360 / 2022	
Érkezett: 2022 APR. 03	
Példány:	Melléklet:
1	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Heindl Péter Ferenc ([REDACTED]) sz. alatti lakos, mint egyedi ügyben érintett személy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abvt. 27. §-a alapján a Ve. törvényes határidőn belül

alkotmányjogi panaszt

nyújtok be a Kúria, mint választási ügyben előterjesztett bírósági felülvizsgálati kérelem ügyében eljáró bíróság Kvk. III.39.360/2022/5. számú végzésével szemben. A Kúria végzése a további jogorvoslati lehetőségét kizárja. Felülvizsgálati eljárás, jogorvoslat a törvényesség érdekében, vagy perújítás az ügyben nincs folyamatban.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria végzésének alkotmányellenességét, és a végzést semmisítse meg, mivel az sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése szerinti jogomat ahhoz, hogy jogorvoslattal éljek az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogomat vagy jogos érdekemet sérti.

Indokaim a következők:

2022. március 21-én kifogást nyújtottam be a Nemzeti Választási Bizottsághoz az állam országszerte különféle hirdetések tömeges közzétételével folytatott, álláspontom szerint törvénytelen kampánytevékenysége miatt, amivel nekem, mint ellenzéki választópolgárnak az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésébe foglalt, az alapjogaim politikai és más véleményre tekintet nélküli biztosításához fűződő jogomat, továbbá az 1993. évi XXXI. törvény által kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény Első kiegészítő jegyzőkönyve 3. cikkében megfogalmazott szabad választáshoz való jogomat súlyosan sérti. Kifogásomban részletesen megindokoltam, hogy miért sérti e jogaimat az állami kampányolás. Ismertettem továbbá azokat a tényeket, s azok bizonyítékait, amelyekből a törvénytörő állami kampánytevékenység megállapítható. Korábban, február 28-án már nyújtottam be kifogást az NVB-nek ugyanezen okok miatt, azonban az azt követően eltelt három hét alatt az állami kampányolás nemcsak hogy folytatódott, de ez alatt az időszak alatt új, álláspontom szerint az állami kampányolás még erőteljesebb és még egyértelműbben törvénytörő formái jelentek meg.

A március 21-i kifogásomat (hasonlóan a február 28-ihoz) az NVB részben érdemi vizsgálat nélkül, részben érdemben elutasította. Ezt követően március 28-án felülvizsgálati kérelmet nyújtottam be a Kúriához, mint ahogy azt korábban, március 5-én, a február 28-i kifogásomat elutasító NVB döntés után szintén megtettem. Mind a március 5-i, mint a március 28-i felülvizsgálati kérelmemben egyértelműen az alapjogaim politikai és más véleményre tekintet nélküli biztosításához való jogom sérelmére, illetve a szabad választáshoz való jogom sérelmére hivatkoztam érintettségem igazolása céljából. Csakhogy amíg a Kúria a március 5-i felülvizsgálati kérelmemet elbíráló március 9-i, Kvk.VI.39.270/2022/2. számú végzésében még elfogadta az érintettségemet, addig mindössze három hét múlva, a március 28-i kérelmemnek a március 30-án, Kvk.III.39.360/2022/5. sz. végzéssel történt elbírálásakor már megfosztott attól a jogomtól, hogy e két alapjogom sérelmére bírói úton keressek jogorvoslatot és az érintettségem hiányára hivatkozva érdemi vizsgálat nélkül elutasította a felülvizsgálati kérelmemet.

A Kúria végzése indokolásának [24]. pontjában ugyan leszögezte, hogy érintettnek kell tekintenie azt a kérelmezőt, akinek a jogaira és kötelezettségére az állított jogsérelem közvetlenül kihat, azonban a [26]. pontban az alapjogaim politikai és más véleményre tekintet nélküli biztosításához való jogom sérelmét, illetve a szabad választáshoz való jogom sérelmét nem tekintette az érintettségem indokának. Ezzel a Kúria homlokegyenest ellenkező álláspontra helyezkedett, mint a korábbi, március 9-i végzésében. E számomra meglepő, a három héttel korábbi döntéséhez képest jogfosztó állásfoglalását a Kúria azzal indokolta, hogy a korábbi, „töretlen” kúriai gyakorlat a választópolgári minőségre történő hivatkozást nem tartja elegendőnek a bírósági felülvizsgálat során, ugyanis *„az erre alapított érvelés a jogorvoslati kérelem alanyi jogon történő benyújtásának elfogadását jelentené, ami ellentétes lenne a Ve. érintettségi klauzulájával (Kvk.I.37.510/2019/2.).”*

A Kúria érintettségemet elutasító döntését alátámasztó állításával szemben azonban én nem elégedtem meg a választópolgári minőségemre hivatkozással az érintettségemet indokolva, azaz nem kizárólag azzal indokoltam az érintettségemet, hogy én *„a támadott határozat által elutasított kifogást benyújtó, központi névjegyzékben szereplő választópolgár”* vagyok, mint ahogy azt a Kúria által hivatkozott Kvk.I.37.510/2019/2. sz. végzés kérelmezője állította érintettségének indoklásául. A „választópolgár” minőségemen túlmenően több más indokot is felhoztam mind a felülvizsgálati kérelmemben, mind a kifogásomban. A Kúria az elutasító végzésének [26]. pontjában azonban ezeket egész egyszerűen nem tekintette indokoknak.

Mindenekelőtt fontosnak tartom kiemelni azt az indokot, hogy mint *ellenzéki* szavazó szenvedtem el a törvénytelen állami kampányolás miatti súlyos jogsérelemet. Ennek jelentőségét a kifogásomban, annak 5. oldalán, az alábbiakkal indokoltam: *„Ezúttal is le kívánom szögezni, hogy mint az ügyben érintett személy – mindenekelőtt a szabad választáshoz fűződő alapvető jogom aláásása miatt fordulok kifogással a Nemzeti Választási Bizottsághoz. Politikai véleményem alapján ugyanis ellenzéki szavazó vagyok. Honfitársaim jelentős részével – a közvéleménykutatások szerint nagyjából a felével – együtt az államhatalmat birtokló kormányzat megbuktatása miatt kívánok részt venni a választáson. A szabad választáshoz való jogom természetesen nem azért korlátozott, mert a szavazófelületében ne tudnék arra szavazni, akire akarok. Ez a „szabadságom” még az 1990 előtti egypártrendszerben is megvolt. Az ellenzéki szavazóknak a szabad választáshoz való joga azáltal korlátozott, hogy az állam szinte korlátlan anyagi, és a közhatalom gyakorlásán alapuló nem anyagi erőforrásai miatt olyan erőfölényben van a kampány során a pártokhoz képest a közvélemény alakításaért folyó versenyben, ami döntően képes befolyásolni a választás kimenetelét a*

kormánypárti szavazók javára. Ez pedig súlyosan sérti valamennyi ellenzéki szavazónak az alapjogi politikai és más véleményre tekintet nélküli biztosításához való jogát, amit az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése hivatott garantálni." Az idézett szövegben az „ellenzéki ségém” megjelölésén felül azt is okszerűen indokoltam tehát, hogy e pozícióból fakadóan miért jelent számomra közvetlen és súlyos hátrányt az alapjogaim politikai és más véleményre tekintet nélküli biztosításához való jogom sérelme. Azt is alátámasztottam mind a kifogásomban (4-5. oldal), mind a felülvizsgálati kérelmemben (2. oldal) – egyebek mellett az Alkotmánybíróság 63/2008. (IV. 30.) AB határozatára, az e határozat idevonatkozó részét szó szerint idéző Kvk.IV.37.360/2014/2. és Kvk.V.37.565/2018/2. számú kúriai végzésekre, továbbá a német Szövetségi Alkotmánybíróság 2 BvE 1/19 számú ítéletétére hivatkozva –, hogy az állami kampányolás miért sérti *közvetlenül* a szabad választáshoz való jogomat.

Tény, hogy a Kúria egy nagyon szűk, az egyén számára alapvetően fontos alapjogok védelmét figyelmen kívül hagyó „érintettség”-értelmezés alapján e jogaim sérelmét nem tekintette *közvetlen* jogsérelemnek. Ugyanakkor az is tény, hogy a „közvetlenség” megítélése szubjektív döntés függvénye. Ahogy arra a Kúria végzésének Indokolásában, annak [24]. pontjában idézett három alkotmánybírói végzésben is egyöntetűen szerepel: az érintettség fogalommal meghatározott, személyek körét „mindig az adott ügyben, esetről esetre a jogorvoslati kérelmet elbíráló szerv, jelen esetben a Kúria dönti el.” A Kúria azonban ezzel a szűk érintettség-értelmezéssel súlyosan megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdésében foglalt jogomat is, mely jogsértésre jelen alkotmányjogi panaszom legfőbb indokaként már a bevezető részben hivatkoztam.

Jelentősége miatt szeretném újra hangsúlyozni azt a tényt, hogy amíg a Kúria a Kvk.VI.39.270/2022/2. sz. végzésében az ez évi országgyűlési választás során történt állami kampányolás által okozott jogsérelem megítélésének kérdésében engem, mint az alapjogi politikai és más véleményre tekintet nélküli biztosításához való jogának sérelmére és a szabad választáshoz való joga sérelmére hivatkozó ellenzéki választópolgárt az „érintettek körébe” tartozónak ítélte, addig napra pontosan három héttel később a Kvk.III.39.360/2022/5. számú végzésében már nem tartott ebbe a körbe tartozónak. Ez utóbbi döntésével álláspontom szerint a Kúria sajnálatos módon nem az állampolgári jogok fokozottabb védelmének követelményét érvényesítette, hanem egy ezzel éppen ellentétes, a felülvizsgálati kérelmem indokolásának bevezető részében már elemzett, az állampolgári jogokat az államhatalommal szemben korlátozó, azaz a jogállamiságot sértő, az utóbbi években számos nemzetközi szervezet által is kifogásolt jogalkalmazói tendenciát követett. Az említett káros tendencia megfordítása érdekében is kérem a T. Alkotmánybíróságtól a Kúria döntésének felülbírlását és a Kvk.III.39.360/2022/5. számú végzés megsemmisítését!

Érintettséget a fentiek felül még egy speciális, „személyre szóló” indokkal is alá kívánom támasztani. A kifogásomhoz csatoltam három, más-más kistélepléseken készült fotót a kormány által villanypóznákra kihelyezett és általam „felülírt” népszavazási hirdetménypárról. A kifogásom 6. oldalán, a csatolmányok felsorolásakor, a „felülírás” indokaként a kampányba való állami beavatkozás elleni tiltakozást, illetve a kizárólagos hatalombirtoklásra törekvés elleni fellépésnek az Alaptörvény C) cikk (2) bekezdése szerinti alkotmányos jogát és kötelességét jelöltem meg. A korábbi, február 28-i, hasonló tárgyú kifogásomban, annak 6. oldalán, további kommentárt is fűztem az álláspontom szerint törvénytelenül kihelyezett és a szabad választás intézményét aláásó kormányzati plakátok átragasztással és felülírással történt „kidekorlásának” indoklásához: „Mint választásra jogosult állampolgárként „érintett személy” ugyan – a bíróságoknak a cselekedet törvényességének, vagy jogellenességének eldöntése szempontjából döntő „társadalomra veszélyességet” megítélő

joggyakorlatának bizonytalansága miatt mindazonáltal nem csekély egzisztenciális kockázatot is vállalva (!) – megtehetem azt, hogy a kormányzati plakátokat, vagy a kormányzati kampánnyal összehangoltan kihelyezett más, a kormánypártok és jelöltjeik választási sikerét támogató plakátokat a közvélemény befolyásolásáért folyó választási küzdelemben való törvénytelen beavatkozás ellen tiltakozó szövegekkel ragasztom át, mint ahogy ezt meg is tettem, nem egyszer. Azonban sem egy efféle személyes áldozatvállalással, sem az ellenzéki pártoknak a támogatóik anyagi áldozatvállalására is épülő kampányával nem ellensúlyozható a választás szabadságának megsértésével kampányoló állam erőfölénye.”

Nos, a választási kampányba való, álláspontom szerint törvénytelen állami beavatkozás elleni tiltakozással, a nyíltan vállalt plakátdekorálással (a Pécsi Rendőrkapitányság 02010-136/151/2022. Szabs. számú jegyzőkönyve szerint: „Rongálással”) magam is aktív szereplőjévé váltam a választási folyamatnak, s a személyes, egzisztenciális kockázatvállalással igencsak érintett vagyok abban a kérdésben, hogy az igazságszolgáltatás az állami kampányolást vajon törvényellenesnek ítéli-e, vagy sem. Számomra valóban egzisztenciális kérdés és emiatt jogos érdekem fűződik ahhoz, hogy az NVB kifogásomat elutasító döntése bíróságon megtámadható lehessen, sőt egy esetleges kúriai elutasítás után azt az Alkotmánybíróság elé vihessem, s szükség esetén, a hazai jogorvoslati lehetőségeket kimerítve akár az általam törvénytelenséggel vádolt magyar államtól minden kétséget kizáróan teljesen független strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságától kérhessek „legfelső szintű” jogorvoslatot. Az ügyben született legmagasabb szintű döntés alapján dőlhet el ugyanis az a kérdés is: vajon az álláspontom szerint a szabad választáshoz való jogot sértő plakátok valóban súlyosan jogsértőek-e, azaz a plakátdekoráló tevékenységgel valóban alkotmányos kötelességemet teljesítettem-e, mely esetben a társadalomra veszélyesség hiánya miatt nem vagyok büntethető, vagy ellenkezőleg, a plakátok jogsértő jellegének hiánya miatt büntetőjogi következményei lehetnek a tettemnek?

Mindezekre tekintettel kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy adjon helyt az alkotmányjogi panaszomnak és semmisítse meg a Kúria érintettségemet elutasító végzését!

Az alkotmányjogi panasz mellékletei:

- a korábbi, február 28-én kelt kifogásom (másolat)
- A Kúriának a február 28-i kifogásomat elutasító 121/2022. NVB határozatot jogerősen helybenhagyó, Kvk.VI.39.270/2022/2. sz. végzése (másolat)
- A [REDACTED] i Rendőrőrsének 02010-136/151/2022. Szabs. számú jegyzőkönyve
- Jognyilatkozat nevem nyilvánosságra hozatalához való hozzájárulásról

Tisztelettel:

[REDACTED] 2022. április 2.

[REDACTED]
Dr. Heindl Péter Ferenc